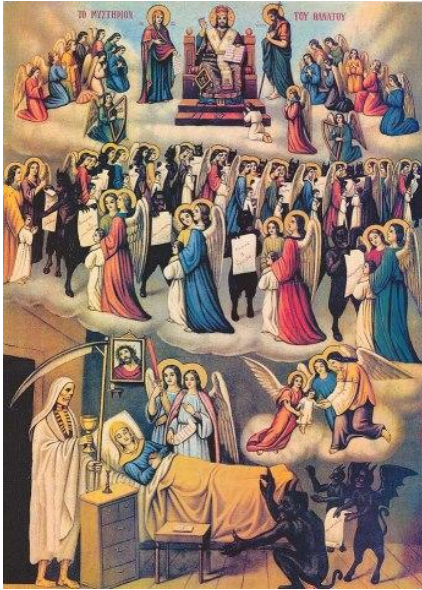

Μακάριος ο άνθρωπος εκείνος, στον οποίο ο Θεός ετοίμασε τον δρόμο της ευτυχίας του.

Πρόλογος

Σήμερα, πατέρα μου, ζεις ένα όνειρο. Ένα όνειρο που δεν πιστεύεις, ότι θα μπορούσε να είναι πραγματικότητα. Ένα όνειρο γλυκό, γιατί μέχρι χθες ζούσες τον πόνο, σήμερα ζεις τη χαρά! Μέχρι χθες ζούσες την δοκιμασία, την θλίψη, την αγωνία, σήμερα ζεις την ευτυχία! Μέχρι χθες δεν μπορούσες να πιστέψεις, ότι ο Θεός είναι Μάνα και σήμερα αυτή η Μάνα σε κρατά στην αγκαλιά της! Μέχρι χθες δεν μπορούσες να πιστέψεις, ότι υπάρχει τόση χαρά στον ουρανό και σήμερα την απολαμβάνεις! Μέχρι χθες κειτόσουν σε ένα απλό, ταπεινό κρεβατάκι, κάτω από τον πόνο της αρρώστιας σου, σήμερα όμως απολαμβάνεις την δόξα του ουράνιου παλατιού, που Εκείνος έχει προετοιμάσει!

Σήμερα σ' εσένα αποκαλύπτεται η πραγματικότητα αυτού που ψάλλαμε πριν από λίγο: «Μακαρία η οδός...». Ευτυχισμένος είναι ο δρόμος σου, γιατί σήμερα πορεύεσαι τον δρόμο εκείνο, που θα σε φέρει στον τόπο της ανάπαυσής σου. Και ο τόπος της ανάπαυσής σου δεν είναι κανένας άλλος, από τον κοινό τόπο ανάπαυσης όλων των πιστών ανθρώπων.

Όταν γεννήθηκες ο Θεός έβγαλε την ψυχή σου από την καρδιά Του και την φύτεψε στην μήτρα της μάνας σου κι εκείνη σε γέννησε. Ήξερε πολύ καλά εκείνη, ότι μόνο σώμα σου έδινε, γιατί τη ψυχή την είχε ήδη χαρίσει ο Θεός μέσα στην μήτρα της μητρικής της αγάπης. Ούτε κι εκείνη δεν ήξερε καλά-καλά το μυστήριο αυτό, το τόσο μεγάλο και θαυμαστό. Πως είναι δυνατόν ο Θεός να βγάζει μια ψυχή από την καρδιά Του, να την φυτεύει μέσα στην μήτρα μιας γυναίκας κι εκείνη απλά να δίνει στο παιδί της μόνο σώμα, μόνο αίμα. Είναι αυτό το σώμα και το αίμα που σήμερα καλείσαι ξανά να το επιστρέψεις πίσω στη γη απ' όπου ήρθε. Από το χώμα φτιάχτηκε το σώμα και στο χώμα επιστρέφει.

**Σήμερα η ψυχή χαίρεται, γιατί ζει την πραγματικότητα!
Επιστρέφει ξανά στο σπίτι της, που είναι η καρδιά του Θεού Πατέρα!**

Όμως σήμερα η ψυχή σου απολαμβάνει κάτι, που αγνοούν όλοι! Σήμερα χαιρέσαι για κάτι, που οι περισσότεροι θα ήθελαν να μάθουν! Σήμερα θα ήθελες να πεις σε όλους αυτό που βλέπεις, που δεν το βλέπουν οι άλλοι και όμως είναι μια πραγματικότητα, ότι υπάρχει Θεός! Υπάρχει Θεός, υπάρχει Πατέρας, υπάρχει Μάνα! Κι αυτά μαζί λέγονται Θεός Πατέρας. Σήμερα ξαναεπιστρέφεις πίσω στο πραγματικό σου σπίτι, που είναι η καρδιά του Θεού Πατέρα! Σήμερα

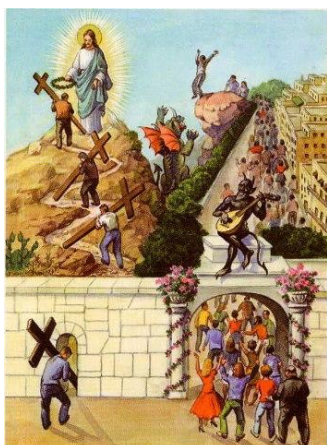
αφήνεις την ψευτιά και αγκαλιάζεις την αλήθεια! Σήμερα όλοι αυτοί που βρίσκονται εδώ, δεν ξέρουν ποιόν να χαιρετήσουν, το σώμα που χάνεται ή την ψυχή που ελευθερώνεται; Σήμερα όλοι κρατούν ένα κερί, για να δηλώσουν άραγε τι; Το φως που υπάρχει μέσα τους ή το φως που πρέπει να αναζητήσουν; Το φως που θα ήθελαν να λάμψει στην καρδιά τους ή αυτό το φως που δεν ξέρουν ότι υπάρχει στη ψυχή τους;

Και υπάρχει ένα φως μέσα στη ψυχή του καθενός. Είναι ο μητρικός έρωτας του Θεού! Είναι το φως εκείνο, που δίνει ο Θεός στην ψυχή, για να πει στον καθένα, πως δεν σας αφήνω μόνους σ' αυτήν την γη. Σας δίνω την δική Μου την πνοή. Σας δίνω το φως της ζωής, που είναι το Άγιο Μου Πνεύμα και σας ζητάω να ζήσετε εν Αγίω Πνεύματι.

«Πολύ θλίβομαι όταν εσείς, τα βασιλόπουλά Μου, που βγήκατε μέσα από την καρδιά Μου, ζείτε σαν να μην ξέρετε τον πραγματικό σας προορισμό...».

Λέει ο Θεός:

«Σας ζητάω να ζήσετε απλά, ταπεινά, όπως είμαι Εγώ, ο δικός σας Θεός. Εγώ, ο Θεός σας, είμαι γεμάτος ευσπλαχνία και σας ζητώ να ζήσετε με ευσπλαχνία. Εγώ, ο Θεός, είμαι όλος αγάπη και σας ζητάω να ζήσετε με αγάπη. Εγώ, ο Θεός σας, είμαι γεμάτος καλοσύνη και σας ζητώ να ζήσετε με καλοσύνη. Εγώ, ο Θεός σας, είμαι ευγενής και θέλω τα παιδιά Μου να ζήσουν με ευγένεια σ' αυτήν την γη.

Πολύ Με θλίβει όταν εσείς, τα βασιλόπουλά Μου, που βγήκατε μέσα από την καρδιά Μου, ζείτε σαν να μην ξέρετε τον πραγματικό σας προορισμό. Ζείτε σαν να αγνοείτε, ότι σ' Εμένα ανήκετε και είστε τα βασιλόπουλά Μου και δυστυχώς ζείτε απλώς σαν χαμώπαιδα. Ενώ η καταγωγή σας είναι υψηλή, ουράνια, εσείς ζείτε σαν να είσαστε του δρόμου. Ενώ θα έπρεπε να Με μιμηθείτε και θα έπρεπε να χαίρεστε για τον ουράνιο Πατέρα σας, που είναι γεμάτος αγάπη και στοργή, εσείς περιλαμβάνετε μέσα στο λεξιλόγιό σας και στο περιβόλι της καρδιάς σας, ασυνήθιστες τεχνικές, που μόνο ο Εωσφόρος ξέρει να αναδεικνύει. Εγώ θα ήθελα να ζείτε, όπως είμαι Εγώ, με καλοσύνη. Εσείς πολλές φορές Με έχετε εγκαταλείψει. Μα το πιο δύσκολο που Με απογοητεύει, δεν είναι ότι κάνετε λάθη, γιατί σαν Θεός ξέρω ότι τα παιδιά Μου σ' αυτή τη γη θα κάνουν λάθη. Εκείνο που Με απογοητεύει πιο πολύ είναι, όταν ξεχνάτε ότι Εγώ είμαι ο Πατέρας και η Μάνα σας...»

«Σπάνιες αρετές που είναι πολύ ευάρεστες στον Θεό!»

«Γι' αυτό σήμερα, χαίρομαι μ' εσένα, γιέ Μου, που όλοι αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν εδώ να σε χαιρετίσουν και δεν ξέρουν τι πρέπει να κάνουν, να λυπηθούν που χάνουν έναν καλό άνθρωπο ή να χαρούν όπως οι άγγελοί Μου στον ουρανό, που θερμά σε υποδέχονται; Ξέρεις γιατί; Γιατί είχες αρετές κρυφές. Παρά τα μικρά ανθρώπινά σου λάθη, είχες αρετές που Εγώ ανέδειξα στον ουρανό, γιατί δέχθηκες να υπηρετήσεις, τον δικό Μου υπηρέτη, τον δικό Μου ιερέα, που σου τον έδωσα σαν γιό σου να τον μεγαλώσεις, αλλά ανήκει αποκλειστικά σ' Εμένα. Αλλά έκανες και κάτι πολύ ωραίο, που συγκίνησες την δικιά Μου πατρική, ουράνια καρδιά, όταν για να προστατέψεις τον δικό Μου και δικό σου γιό, έπρεπε

να αφιερώσεις ακόμα και την ίδια σου την γυναίκα, γιατί έπρεπε σαν Μοναχή να σταθεί δίπλα στον δικό Μου υπηρέτη. Και το έκανες με πολύ απλότητα, με πολύ αγάπη, με πολύ σεβασμό, σ' Εμένα πρώτα τον Θεό σου και μετά στην σύντροφό σου, που μέχρι τότε είχες. Και από μόνος σου απεκόπεις από την συντροφιά της γυναικείας συμπαραστάσης, μόνο και μόνο για να υπηρετήσεις ένα πιο ωραίο ιδανικό, αυτό που Εγώ είχα διαλέξει για τον γιό Μου και γιό σου, τον δικό Μου ιερέα, να βρεθεί η μάνα του και η δική σου σύντροφος κοντά του σε όλα τα προβλήματα και τις δυσκολίες της ζωής του.

Αυτήν την θυσία δεν την κάνουν πολλοί. Γιατί αυτή η θυσία αναδεικνύει την δική σου αγάπη και εμπιστοσύνη, που είχες στον ουρανό και στα δικά Μου λόγια. Δεν θα πω πολλά περισσότερα για σένα γιέ μου, που σήμερα με χαρά σε δέχομαι στην αγκαλιά Μου».

Ήδη, θέλω να ξέρετε, ότι πριν δυο εβδομάδες μας είχε αποκαλύψει ο Θεός, ότι θα έπαιρνε γρήγορα αυτόν τον άνθρωπο και έπρεπε να τον ετοιμάσουμε, αλλά κι εμείς να ετοιμαστούμε, και εγώ και η μητέρα μου και η αδελφή μου.

Γι' αυτό τους είπα, ότι Εκείνος αποκάλυψε ότι σύντομα θα τον πάρει σαν βρέφος στην αγκαλιά Του. Αλλά προειδοποίησε ακόμα και την σύντροφό του, την μάνα μου, και της είπε:

«Κι εσύ θα ετοιμάζεσαι, γιατί πολύ σύντομα κόρη μου, θα πάρω κι εσένα κοντά Μου. Θα σας πάρω κοντά Μου και θα σας βάλω σαν βρέφη στην μητρική καρδιά Μου, γι αυτό που έχετε κάνει στον δικό Μου γιο και υπηρέτη, που τον υπηρετήσατε και οι δυο σας από διαφορετική θέση με πολύ απλότητα και αγάπη στο δικό Μου θέλημα.

Αλλά θα σας πάρω και από μεγάλη αγάπη που έχω για εσάς, για να μην δείτε ξανά αυτό που έρχεται τώρα σ' αυτή την πολεμένη πατρίδα. Ζήσατε αρκετά τον πρώτο πόνο του πολέμου, της κατοχής. Τον πρώτο πόνο της πείνας και της θλίψης, όταν ήσασταν μικρά παιδιά. Ακόμα δεν είχατε προλάβει καλά-καλά να παντρευτείτε και πολλές φορές αναγκαστήκατε και πατάτα βραστή να φάτε, γιατί το Πάσχα ερχόταν χωρίς να έχετε λίγο κρέας στο τσουκάλι...

Και αυτά που έρχονται τώρα, γιέ Μου, μου αποκαλύπτει ο Θεός, είναι τόσο πολύ φρικτά, γιατί θα απλωθεί πολύ πείνα. Τέτοια πείνα που δεν την έχουν ζήσει ούτε στην κατοχή. Θα απλωθούν τέτοιες αρρώστιες, που οι άνθρωποι θα πεθαίνουν χωρίς φάρμακα και ήδη έχει ετοιμάσει ο Εωσφόρος τέτοιες φοβερές δοκιμασίες στην ανθρωπότητα, που οι πόλεμοι που θα αρχίσουν θα είναι τόσο φρικτοί, τόσο οδυνηροί, τόσο καταστρεπτικοί, που θα ερημωθούν μεγάλα μέρη του κόσμου και δεν θέλω οι γονείς σου να δούνε αυτό που θα έλθει. Γι' αυτό πολύ σύντομα θα τους πάρω και μετά θα αρχίσει η οδύνη...»

Ήταν μια χαρά να ξέρω ότι θα πάρει σαν βρέφη στην καρδιά Του τους γεννήτορές μου, αλλά ήταν ταυτόχρονα και ένας πόνος, γιατί ήξερα ότι με τον θάνατό τους θα άρχιζε μια φρικτή περίοδος που εμείς δεν είχαμε ζήσει. Την είχαν ζήσει αυτοί εν μέρει, όταν ήταν μικροί, όμως θα την ζήσουμε κι εμείς, εγώ κι εσείς.

**«Ο θάνατος των ανθρώπων είναι η στιγμή της δόξας των πιστών,
αλλά και της ατιμίας των ολιγοπίστων και απίστων»**

Γι' αυτό θα ήθελε να μάθετε όλοι στην φαινομενική κηδεία μόνο του σώματος αυτού του ανθρώπου, ότι ο Θεός είναι Μάνα και Πατέρας για όλους, αλλά είναι πληγωμένη Μάνα, πληγωμένος Πατέρας, γιατί φύγαμε από κοντά Του, Τον ξεχάσαμε, Τον αγνοήσαμε. Σπάνια πλέον έχουμε την ευγένεια να Τον φωνάζουμε ουράνιε Πατέρα. Σπάνια έχουμε την ευαισθησία να μπαίνουμε σαν παιδιά μες την καρδιά Του. Μόνο απαιτούμε, όπως απαιτούν τα παιδιά από εσάς. «Πατέρα, οπωσδήποτε πρέπει να μου δώσεις χρήματα, γιατί πρέπει να βγω έξω στην ντίσκο. Πατέρα, πρέπει να μου δώσεις χρήματα, γιατί πρέπει να αγοράσω i-phone. Πατέρα, πρέπει να μου δώσεις χρήματα, γιατί πρέπει να απολαύσω την ζωή μου». Έχετε όμως ξεχάσει ποια είναι η πραγματική ζωή.

«Η πραγματική ζωή δεν είναι αυτή η ψευτιά που ζείτε, αλλά αυτή που τώρα ο γιός Μου, ο Βαγιανός, απολαμβάνει μες την καρδιά Μου. Μην κοροϊδεύετε τους εαυτούς σας, φωνάζει το Πνεύμα του Θεού! Μην κοροϊδεύετε τις ίδιες σας τις ψυχές! Μην αυταπατάστε, λέγοντας ότι αυτή είναι η ζωή, θα φάμε, θα πιούμε, θα κοιμηθούμε, θα πεθάνουμε και τέλος...

Όχι! Αυτή η στιγμή είναι η στιγμή της δόξας των πιστών αλλά είναι και η στιγμή της ατιμίας των ολιγοπίστων και απίστων, γιατί αυτοί που με πίστη Με αναγνώρισαν σαν Θεό Πατέρα και Μάνα τους, σήμερα Εγώ σαν βρέφη τους παίρνω στην αγκαλιά Μου.

Πόσο όμως θλίβεται η πατρική Μου καρδιά, όταν πεθαίνουν άνθρωποι που δεν Με πίστεψαν, Με αγνόησαν, με τα λόγια τους Με πρόσβαλαν, με την καρδιά τους Με αθέτησαν, με τον νου τους Με εξευτέλισαν, και τώρα βρίσκονται μέσα στην καρδιά του Εωσφόρου, για να τους δείξει έναν άλλο τόπο, τον τόπο της οδύνης! Τον τόπο που εσείς αποκαλείται κόλαση, αλλά που για Μένα είναι η πληγή, γιατί κανένας πατέρας, καμιά μάνα, δεν θέλει κανένα του παιδί να χαθεί, δεν θέλει να υποφέρει στην άλλη τη ζωή. Μια ζωή, όχι ενός και δυο και πέντε και εκατό χρόνων, αλλά μια ζωή αιωνιότητος!».

Για φαντάσου λοιπόν, να ξέρει ο Θεός ότι αυτά τα παιδιά, που με τα λάθη τους πρόσβαλαν τον ουράνιό τους Πατέρα, να βρίσκονται στην αιώνια θλίψη και πικραμό.

-Ποιος Πατέρας θα το ανεχθεί;

-Ποια Μάνα θα χαρεί;

«Αυτή είναι, παιδιά Μου, η μεγαλύτερή Μου θλίψη, γιατί Εγώ είμαι ο Πατέρας και η Μητέρα σας».

**Παιδιά Μου, σας έδωσα τόσα πλούτη, τόσες δωρεές κι εσείς Με ξεχάσατε...
Τώρα στην πείνα που έρχεται, ποιόν θα ζητήσετε για να βοηθήσει εσάς και τα παιδιά σας;**

Γι' αυτό λοιπόν, θέλει σήμερα ο Θεός μέσα από μια φαινομενική κηδεία και έναν θάνατο, να μάθετε όλοι σας το εξής:

-Όταν εμείς μιλάμε για θάνατο, ξέρετε για ποιόν θάνατο μιλάμε;

-Ποιο πράγμα είναι αυτό που πεθαίνει;

-Αυτό που είναι ψεύτικο, το σώμα;

-Η ψυχή πεθαίνει; Η ψυχή έχει θάνατο;

-Όχι.

Έχει αρχή αλλά δεν έχει τέλος. Έχει αρχή, όταν Εγώ την βγάλω από την καρδιά Μου και την φυτεύω στην μήτρα μιας γυναίκας, αλλά δεν έχει τέλος γιατί ζει στην αιωνιότητα.

-Για ποιόν λοιπόν θάνατο μιλάτε; Για του σώματος;

Μα και γι' αυτό το σώμα σας, επειδή είμαι ο Πατέρας και η Μάνα σας και ήθελα να περνάτε ωραία σ' αυτήν γη, σας χάρισα τόσα πολλά πλούτη, τόσες δωρεές, μα εσείς ποτέ δεν Με ευχαριστήσατε. Σας χάρισα να έχετε αυτοκίνητα, να έχετε σπίτια, να έχετε ό,τι ζητήσει η καρδιά σας.

-Και όταν σας τα έδωσα, ποιος από εσάς Μου είπε ευχαριστώ;

-Και όταν σας τα χάρισα, ποιος Με δόξασε;

-Και όταν όλα αυτά τα απολαύσατε, πότε γονατίσατε στο εικονοστάσι και είπατε στα παιδιά σας, «ελάτε, παιδιά μου, να ευχαριστήσουμε τον Δωροδότη για όλα αυτά που μας χάρισε»; Απεναντίας κι εσείς φύγατε από κοντά Μου και τα παιδιά που σας εμπιστεύτηκα σαν δώρα μες την καρδιά σας και αυτά τα εγκαταλείψατε και τα αφήσατε μόνα τους να τραβούν τον δρόμο της ασέβειας και της ασωτίας...

-Τώρα στην πείνα που έρχεται, ποιόν θα ζητήσετε για να βοηθήσει τα παιδιά σας;

-Αυτόν που μέχρι τώρα αγνοούσατε;

-Όταν θα βλέπετε με πίκρα, όχι εσείς να μην μπορείτε να φάτε, γιατί θα είσατε πνιγμένοι στα δάνεια, θα είσατε πνιγμένοι στα χρέη, αλλά με τα παιδιά σας, τι θα κάνετε;

Θα έρχονται οι υπάλληλοι της τράπεζας, θα χτυπούν τις πόρτες σας και θα λένε:

-Που είναι τα χρήματα αυτά, που έπρεπε να μας επιστρέψετε; Κι εσείς θα τους ικετεύετε:

-Μα σας παρακαλούμε, αφήστε μας λίγο χρόνο ακόμα.

Κι εκείνοι με την εωσφορική στυγνότητα θα σας απαντούν:

-Δεν γίνεται! Ή θα πρέπει να μας δώσετε τα χρήματα τώρα ή θα σας πάρουμε τα υποθηκευμένα σας περιουσιακά στοιχεία. Άντε το πολύ, πολύ να σας αφήσουμε λίγο χρόνο παραπάνω. Μα αν δεν μας τα δώσετε, πρέπει να σας πάρουμε τα περιουσιακά σας στοιχεία!

Πόσο θορυβήθηκε η καρδιά μου χθες, όταν διάβαζα ότι διατάζουν οι διοικούντες του εξωτερικού, (αυτοί που μας χρεώσανε), την κυβέρνησή μας και το υπουργείο οικονομικών, να φτιάξουν φυλακές για τους οικονομικά χρεώστες!!! Δηλαδή, με λίγα λόγια, ζητούν αυτοί που με πονηριά και με δόλο μας έδωσαν χρήματα, όταν μας έπαιρναν τα μεσάνυχτα και μας έλεγαν «ελάτε να σας δώσουμε δανεικά χρήματα, για να είστε ευτυχισμένοι», αυτοί οι

ίδιοι μας λένε τώρα: «Δεν έχετε να μας τα δώσετε; Πρέπει οπωσδήποτε να μπειτε σε μια φυλακή μέχρι να μας τα επιστρέψετε!!!».

-Ποιος μπορεί να δώσει χρήματα από τις φυλακές;

-Ποιος δουλεύει στις φυλακές, για να ξεχρεώσει τα σπίτια που πήρε ή αυτά που έφτιαξε; Όλοι λοιπόν με πονηριά σας έδωσαν πολλά και τώρα θα σας τα ζητήσουν πίσω.

Κι όμως, αυτούς τους πιστέψατε και τους λατρέψατε και στο όνομά τους ψηφίσατε πολλές φορές με θυμό και με οργή, άλλοι τους μεν και άλλοι τους δε!

-Ποιοί όμως από εσάς, όταν παίρνατε όλα αυτά γονατίσατε και είπατε:

«Θεέ μου από Σένα τα παίρνω και σε Σένα τα δίνουμε και σε Σένα αφιερώνουμε τη ψυχή και το σώμα μας, για να μας βοηθήσεις»;

Με ξεχάσατε, παιδιά Μου, λέει ο Θεός! Με ξεχάσατε! Και όταν σας τα λένε οι δικοί Μου Προφήτες, όταν σας μιλούν τα δικά Μου τα παιδιά, όταν σας μιλούν οι δικοί Μου ιεροκήρυκες, εσείς τους κοροϊδεύετε και λέτε: «τι αηδίες πάλι λέει ετούτος ο παπάς;»!

Δεν σας λένε αηδίες. Αηδίες είναι αυτά που σας λέει ο σατανάς και σας πείθει ότι όλα τα κάνετε σωστά. Τώρα στην πείνα που θα έρθει, θέλω να ξέρετε εσείς που δώσατε πολύ σημασία μόνο στον εαυτό σας και Εμένα με ξεχάσατε, θέλω να δω που θα βρείτε χρήματα για να θρέψετε, όχι πλέον τους εαυτούς σας, αλλά τα ίδια σας τα παιδιά. Θα θυμηθείτε εσείς οι μεγάλοι, που ζήσατε τον πρώτο πόλεμο, την πρώτη φτώχεια! Αυτό το φοβερό, να βλέπετε ανθρώπους από την πείνα να πρήσκονται και να πεθαίνουν!

«Γονείς ξεχάσατε να πείτε στα παιδιά σας, ότι ο πραγματικός τους Πατέρας και Μητέρα είμαι Εγώ, ο Θεός σας. Εσείς είστε απλά ο πατριός και η παραμάννα τους»

Παιδιά, αυτά οι γονείς σας τα ξεχάσανε, γιατί δεν ήθελαν να σας πικράνουν. Δεν ήθελαν να σας θυμίζουν, το τι οι ίδιοι πέρασαν. Δεν ήθελαν ποτέ να σας υπενθυμίσουν πόσο σκληρά ήταν τα χρόνια. Γι' αυτό και έκαναν την υπέρβαση της λογικής και μπήκαν πραγματικά στον διάδρομο της ανοησίας, να σας χαρίζουν ότι θέλατε! Ότι θέλουν τα παιδιά μας!

-Πείτε μου όμως γονείς, κερδίσατε τα παιδιά σας;

-Πόσα παιδιά σήμερα σέβονται τον Θεό;

-Πόσα παιδιά σήμερα έρχονται στην Εκκλησία;

-Πόσα παιδιά κάνουν το σταυρό τους;

-Κι εσείς οι γονείς, τι κάνετε; Τι λέτε;

-Ε, παιδάκια είναι...

-Όλα αυτά που έχετε κάνει εσείς οι μεγάλοι, έχετε σκεφτεί πόσο έχετε προσβάλει Εμένα, που μετά από την πείνα, σας χάρισα πλούτο, σας χάρισα τόσα πράγματα για να είσατε ευτυχισμένοι; Και εσείς δεν φροντίσατε να θρέψετε και να μεγαλώσετε τα παιδιά σας, ξέροντας ότι μπορεί εσείς να τα γεννήσατε στο σώμα, αλλά Εγώ τα έβγαλα από την καρδιά Μου και φύτεψα την ψυχή τους στη δικιά σας μήτρα. Σφετεριστήκατε την μητρική Μου στοργή! Σφετεριστήκατε την μητρική Μου αγάπη! Σφετεριστήκατε εσείς οι γονείς αυτό που είμαι Εγώ.

-Ξέρετε τι κάνατε;

Αυτό που έκανε μια μέρα μια αχάριστη παραμάννα.

Θα σας πω αυτήν ιστορία, για να καταλάβετε το λάθος σας;

Οι δυο διαφορετικές παραμάνες του Θεού

Κάποτε μια βασίλισσα είχε δυο παιδιά. Αρρώστησε και δεν μπορούσε να τα θρέψει. Δεν μπορούσε να τα θηλάσει. Ξέρετε πολύ καλά ότι, αν δεν μπορέσεις να θηλάσεις το παιδί, θα πεθάνει. Στα παλιά τα χρόνια δεν έδιναν οι μάνες να θηλάζουν τα παιδιά τους άλλες παραμάνες; Ε λοιπόν αυτή η βασίλισσα που σας είπα, το ένα της παιδί το έδωσε σε μια παραμάννα και το άλλο της παιδί το έδωσε σε άλλη παραμάννα.

-Ξέρετε η μια παραμάννα τι έκανε;

Μεγάλωσε το παιδί με πολύ αγάπη και λατρεία σαν δικό της παιδί. Του έλεγε συνέχεια: «Παιδί μου, εγώ δεν είμαι η φυσική σου μάνα. Εγώ είμαι απλά η παραμάννα σου, αλλά σ' αγαπώ σαν μάνα». Το λάτρευε το παιδί, του έμαθε να είναι ευγενικό, να έχει καλοσύνη, του δίδασκε τις αρετές και τον μεγάλωσε σαν αρχοντόπουλο, γιατί έλεγε πάντα στο παιδί ότι: «Η μαμά σου είναι η βασίλισσα και ο μπαμπάς σου είναι ο βασιλιάς».

-Η άλλη η παραμάννα ξέρετε τι έκανε;

Σαν είδε το παιδί, ζήλεψε τη μάνα που το γέννησε και είπε:

«Τι ωραία να έχω πάντοτε στη ζωή μου ένα τέτοιο παιδί!».

Το αγάπησε πολύ, το λάτρευε, αλλά για να μην μάθει ποτέ το παιδί ότι η πραγματική του μάνα είναι η βασίλισσα και ο πραγματικός του πατέρας είναι ο βασιλιάς, το μεγάλωνε χωρίς ποτέ να πει στο παιδί, ότι οι γονείς του είναι ο βασιλιάς και η βασίλισσα.

Η υπερβολική της αγάπη στο παιδί, την έκανε να μην ομολογήσει την αλήθεια και μεγάλωσε το παιδί σύμφωνα με τα δικά της πιστεύω.

Πράγματι λοιπόν πέρασε ο καιρός και ήρθε η βασίλισσα να ζητήσει πίσω τα παιδιά της. Πέρασε πρώτα από την δεύτερη παραμάννα. Εκεί τρόμαξε όμως, γιατί είδε ότι το παιδί δεν τους ήξερε! Το παιδί δεν ήξερε ότι ήταν η βασίλισσα η μαμά του και ο βασιλιάς ο μπαμπάς του! Και μάλιστα με αγένεια θέλησε να φύγει και να πάει κοντά στην ψεύτική του μάνα, την παραμάννα! Θύμωσε τότε ο βασιλιάς και εξόρισε αυτή την γυναίκα λέγοντάς της:

«Δεν σου επιτρέπετο να σφετεριστείς την μητρική και πατρική καρδιά μας! Μας έκλεψες το παιδί! Και τώρα αυτό το παιδί, δεν είναι έτοιμο να γίνει βασιλόπουλο, ενώ ήταν γεννημένο για βασιλόπουλο!».

Θλιμμένοι ο βασιλιάς και η βασίλισσα έφυγαν και πήγαν στην άλλη παραμάννα. Δεν πρόφτασαν να έρθουν εκεί και το παιδί σαν είδε τα βασιλικά αμάξια, βγήκε έξω με χαρά φωνάζοντας την παραμάννα του, που την αγαπούσε σαν μάνα του:

«Μανούλα μου, ήρθε η πραγματική μου μαμά! Ήρθε ο πραγματικός μου μπαμπάς!»

Βγήκε λοιπόν έξω το μικρό παιδί, αγκάλιασε την βασίλισσα κλαίγοντας από χαρά και ο πατέρας του ο βασιλιάς το έσφιξε μες στην καρδιά του! Σαν είδε ο βασιλιάς την αρχοντιά του παιδιού, που του την μετέδωσε η παραμάννα, σαν είδε την ευγένεια του παιδιού, που του την μετέδωσε η παραμάννα, σαν είδε την καλοσύνη του παιδιού, που του την μετέδωσε η παραμάννα είπε: «Αυτή η παραμάννα αξίζει!». Και παίρνοντας το παιδί του στην αγκαλιά είπαν σε αυτή την παραμάννα: « Εσύ θα έλθεις μαζί μας να ζήσεις στο παλάτι, όπως σου αξίζει, για να συνεχίσεις την εκπαίδευση του παιδιού μας!».

Δείτε λοιπόν τι γίνεται σήμερα. Πολλοί από μας τους γονείς ξεχάσαμε να πούμε στα παιδιά μας, ότι ο πραγματικός τους Πατέρας και η πραγματική του Μάνα είναι στον ουρανό και ο Θεός θα οργιστεί, γιατί τα μεγαλώσαμε σύμφωνα με τις δικές μας κακές συνήθειες και έτσι τα παιδιά μας είναι μακριά από τον Θεό. Αναλογιστείτε όσοι κάνετε το λάθος αυτό ενώπιον του Θεού! Ευτυχισμένοι οι γονείς εκείνοι, που μεγάλωσαν τα παιδιά τους δείχνοντας τον ουρανό, ότι εκεί βρίσκεται η πραγματική Μάνα και Πατέρα τους.

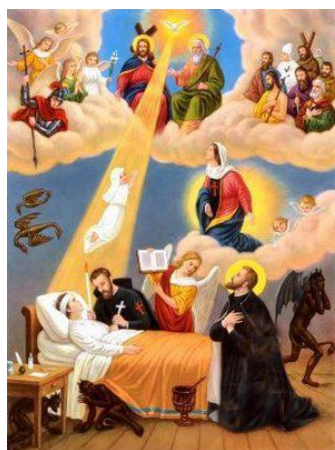

Το είπα αυτό σήμερα, πατέρα μου, γιατί αυτό έκανες στη ζωή σου. Μα και μόνο αυτό που έκανες, ήταν αρκετό για να σε ευλογήσει ο Θεός. Ήταν αρκετό για να καταλάβω, γιατί πριν δυο βδομάδες μου αποκαλύφθηκε, ότι σύντομα θα σε έπαιρνε ο Θεός κοντά Του και στην καρδιά Του θα σε έβαζε. Ενημέρωσα τη μάνα μου την περασμένη Κυριακή και της είπα: «Να ετοιμάζεσαι, γιατί ο Θεός θα πάρει γρήγορα εκείνον πρώτα και δεν ξέρω μετά από πόσο καιρό θα πας και συ κοντά Του. Λέει ότι θα σας βάλει μέσα στην καρδιά Του σαν βρέφη αγαπημένα, όπως αγκαλιάζει η μάνα τα μωρά της». Αυτό έκανε ο πατέρας μου, γι' αυτό θα ήθελα να σου πω ένα μεγάλο ευχαριστώ!

**«Η ψυχή του γιού Μου Βαγιανού είναι στην καρδιά Μου.
Αναλογιστείτε, άραγε οι δικές σας ψυχές βρίσκονται στην καρδιά Μου;
Ή μήπως στου Εωσφόρου, που μέχρι τώρα βασανιστικά σας απειλεί;»**

Σήμερα δεν είναι μέρα για να λυπάμαι, που ο πατέρας μου απουσιάζει από τη γη, γιατί είναι παρών στον ουρανό! Σήμερα ο πατέρας μου απολαμβάνει αυτό, που εγώ χάρηκα στη γη, όταν έμαθα ότι όλοι αυτοί οι Άγιοι που είναι δίπλα μας, δεν είναι απλώς Άγιοι, αλλά είναι αδέρφια μας και μας περιμένουν στον ουρανό!

Πριν φύγεις, πατέρα μου, φώναξα όλους τους Αγίους που ευλαβούμαι, όλα τα αγαπημένα εκείνα κορίτσια και αγόρια, που λάτρεψαν τον Θεό και που εγώ τα έχω δικά μου αγαπημένα και ευλογημένα παιδιά μες στην καρδιά μου, σαν Αγίους και σαν αδέρφια μου, να σε βοηθήσουν. Φώναξα την Κατερίνα, την Ειρήνη, την Μαρίνα, την Χριστίνα. Φώναξα την Σοφία, την Πίστη, την Ελπίδα, την Αγάπη, την Αναστασία, την Παρασκευή και πολλές άλλες Αγίες. Φώναξα μετά τα αγόρια, τον Γεώργιο, τον Δημήτριο, και όλους αυτούς που ανήκουν στην ουράνιά μου οικογένεια και τους είπα:

«Η ψυχή του πατέρα μου ετοιμάζεται να ανεβεί στον ουρανό, εσείς θα την υποδεχτείτε». Είχα αυτή την διαβεβαίωση, ότι αυτή η ημέρα, δεν θα ήταν ημέρα πόνου για τον πατέρα μου, αλλά ημέρα χαράς, γιατί απλά η ψυχή του πέταξε σαν πουλάκι κι εκεί θα τον υποδεχόταν η ουράνιά μου οικογένεια, για να τον πάρουν στην αγκαλιά τους και εκεί να του δείξουν τις χαρές του ουρανού!

Αυτό που εκείνος με απλότητα έκανε, χωρίς να το πολυκαταλαβαίνει, από σεβασμό στον Θεό λέγοντάς μου συνέχεια: «Παιδί μου, τον Θεό να αγαπάς. Παιδί μου, υπάρχει Θεός και μια μέρα στην καρδιά του θα βρεθείς», γι' αυτό σου

εύχομαι κι εγώ πάντα ο Θεός να σε ευλογεί πατέρα μου.

Και για αυτή του την πίστη, επέτρεψε ακόμα και η μητέρα μου να τον εγκαταλείψει από σύντροφο, για να γίνει σύντροφος πνευματικός σε μένα στις διάφορες διαδρομές του πόνου μου και των θλίψεων, που έχουν όλοι οι υπηρέτες του Θεού. Θέλω να ξέρετε ότι αυτό το είδε ο ουρανός και σήμερα τον βραβεύει.

Θα ήθελα όμως, όχι μόνο αυτόν να βραβεύσει, αλλά μια μέρα να βραβεύσει όλους μας! Θα ήθελα με την ίδια χαρά που άκουσα αυτή την φωνή να μου λέει: «Παιδί μου, παίρνω τώρα τον πατέρα σου και σε λίγο τη μάνα σου, όχι γιατί θέλω να σου δώσω λύπη, αλλά γιατί πρέπει τώρα να τους ανταποδώσω αυτό που έκαναν σ' εσένα και σε Μένα, γιατί εσύ ανήκεις σ' Εμένα τον Θεό σου. Σ' εκείνους ανήκει μόνο το σώμα που μεγάλωσαν, αλλά σ' Εμένα ανήκει η ψυχή σου. Γι' αυτό λοιπόν σήμερα θέλω να μην λυπάσαι, αλλά να χαιρέσαι, γιατί θα τους πάρω σαν βρέφη μέσα στην δική Μου την καρδιά.

Αλλά αλλοίμονο, παιδί Μου, σε αυτούς που θα μείνουν πίσω, γιατί όταν θα δεις και θα φύγει και η μητέρα σου, να ξέρεις ότι τα κακά θα είναι πλέον σε έξαψη, θα βρίσκονται στο ζόφο. Θα βρίσκεται η Ελλάδα μέσα στην πληγή, μέσα στον πόνο, στον πανικό και στην θλίψη. Μια σειρά από αφύσικα και από φυσικά γεγονότα, θα αλλάξουν την δομή της γης και αυτά θα τα ζήσεις. Να τα πεις και στα παιδιά Μου, θα τα ζήσουν και Είμαι υποχρεωμένος να επιτρέψω να γίνουν αυτά, μήπως ταπεινωθούν τα παιδιά Μου.

Εσύ και όλοι σας, Με παρακαλάτε να μην υποφέρετε στο σώμα, να μην αρρωσταίνετε.

-Αλλά τι να το κάνω, που όταν σας χαρίζω υγεία ούτε ένα ευχαριστώ δεν ακούω;

-Και όταν σας χαρίζω πλούτη, μια δοξολογία δεν ακούω; Είσαστε σαν τους αγνώμονες, που τους χαρίζεις κάτι και σε βλασφημάνε, που τους δίνεις κάτι και σε εξευτελίζουν.

Αυτό κάνουν τα παιδιά Μου! Σταμάτησα πια να ακούω την ωραία λέξη «δόξα συ ο Θεός!».

-Πες τους να ρωτήσουν τον ίδιο τους τον εαυτό και την ψυχή τους, πότε Μου λένε δόξα συ ο Θεός;

-Ρώτησέ τους πότε γονάτισαν για να Μου πουν ευχαριστώ;

-Ρώτησέ τους πότε άφησαν τα γόνατά τους να λυγίσουν, για να Μου αφήσουν έναν ύμνο ευχαριστίας;

Τώρα όμως ήρθε η ώρα που θα γονατίσουνε, αλλά με σπασμένα γόνατα από την ταπείνωση που θα υποστούν. Θα τα δείτε! Θα είναι τόσο σύντομα που θα τα νιώσετε και θα τα δείτε...

Πες τους τον γιό μου, τον Βαγιανό, τον παίρνω στην αγκαλιά Μου.

Ρώτησέ τους, εκείνοι άραγε που βρίσκονται; Στην καρδιά Μου; Στην αγκαλιά Μου; Ή μήπως με τα λόγια, με τα έργα, με τις πράξεις τους και με την καρδιά τους βρίσκονται έξω από αυτήν;

-Ας αναλογιστούν, ποιόν επιτέλους θέλουν και επιλέγουν;

-Ποια καρδιά, ποια αγκαλιά θα επιλέξουνε; Την δικιά Μου πατρική, μητρική, ή του Εωσφόρου που μέχρι τώρα βασανιστικά τους απειλεί;

Ρώτησέ τους, παιδί Μου, με αγωνία περιμένω την απάντησή τους...

«Ετοιμάστε από τώρα την ψυχή σας για το αιώνιο ταξίδι της ευτυχίας σας»

Γι' αυτό σήμερα, πατέρα, μέσα από τα βάθη της καρδιά μου, σου λέω ένα ευχαριστώ. Πολλές φορές άκουσα και από σένα να μου λες:

«Παιδί μου ευχαριστώ. Δεν πίστευα αυτά που έβλεπα. Τ' άκουγα, αλλά δεν τα πίστευα. Άκουγα πως ήταν τόσο ωραία στον ουρανό, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω πόσο όμορφα είναι εκεί. Γι' αυτό και το πρόσωπό μου είναι γαλήνιο, γιατί η γαλήνη απλώθηκε με τον θάνατο στην ψυχή μου. Γιατί αυτοί οι άγγελοι που εσύ λατρεύεις, αυτός ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, που για σένα είναι ο νονός σου, αυτοί με έχουν πάρει. Όλη η ουράνια οικογένειά σου βρίσκεται δίπλα μου, για να μου πει: «Εμείς είμαστε οι προστάτες του γιού σου και τώρα θα προστατέψουμε και τον πατέρα της καρδιάς μας».

Γι' αυτό λοιπόν σήμερα, πατέρα μου, σου εύχομαι στην αιωνιότητα να χαίρεσαι στο πραγματικό σου σπίτι που επιστρέφεις. Να έχεις χαρά και από ψηλά σαν πατέρας να μας ευλογείς. Να ευλογείς τα παιδιά σου, εμένα και την αδερφή μου, και όλα σου τα εγγονάκια. Να ευλογείς την σύντροφό σου, εκείνη που έγινε δυο φορές σύντροφος, μια σαν γήινη

σύντροφος και μια σαν πνευματική σύντροφος, όταν στα τελευταία χρόνια της ζωής σου, αυτή που λάτρευες σαν σύζυγό σου, είχε γίνει πλέον πνευματική μητέρα, για να σε κατευθύνει και να σου μιλάει για τον Θεό. Τώρα λοιπόν αναπαυμένος πήγαινε στον ουρανό. Πήγαινε εκεί και απόλαυσε τις χαρές και στείλε τις ευχές σου σε όλους εμάς, που είμαστε νοσταλγοί του ουρανού, γιατί από σήμερα, πίστεψέ μας, νοσταλγοί θα είμαστε!

Μου είπες μια κουβέντα. Δεν μου την είπες όταν ζούσες. Μου την είπες όταν έφυγες: «Τώρα, γιέ μου, ο Θεός ζητάει κάτι από σένα. Πρόσεξε μην το ξεχάσεις, γιατί τώρα ανοίγεται ένας καινούργιος δρόμος, στον οποίο ο Θεός σε βάζει πλάι Του και πρέπει να φανείς τώρα απόλυτα ταπεινά υπάκουος και αφοσιωμένος. Για να το πετύχεις όμως αυτό, πρέπει να κόψεις κάθε γήινο και πνευματικό δεσμό. Κάντο γιέ μου, γιατί η χαρά που έχω στον ουρανό, δεν μπορώ να σας την μεταδώσω με λόγια στη γη, γιατί ο Θεός δεν μας επιτρέπει σε εμάς τους πεθαμένους κατά το σώμα, αλλά ζωντανούς στην ψυχή, να πούμε στον κόσμο το τι βλέπουμε και το τι χαρά έχουμε, γιατί θέλει από μόνοι σας λόγω της πίστης σας, να αξιωθείτε των ουρανίων απολαύσεων και όχι λόγω οποιαδήποτε άλλων αποκαλύψεων. Γι' αυτό λοιπόν εσύ, γιέ μου, μείνε πιστός, κόψε τους γήινους και πνευματικούς σου δεσμούς και αφιερώσου στο νέο έργο που σε λίγο θα σου αναδείξει ο Θεός και που ήδη έχει αρχίσει να αναδεικνύεται.

Αλλά και σε όλους αυτούς που ήρθαν δίπλα μου, για να μου ευχηθούν καλό ταξίδι, θα ήθελα απλά να τους πω: «Σας εύχομαι να έχετε και σεις το ίδιο καλό ταξίδι, γιατί απολαμβάνω μια χαρά, που δεν έχετε φανταστεί! Μονάχα ζήστε απλά! Όσοι έχετε κάνει λάθη, μην ντραπείτε για τα λάθη σας! Πέστε μονάχα συγνώμη στον Θεό και θα αποκατασταθεί η γαλήνη. Όσοι μέχρι τώρα δεν τον έχετε ζήσει τον Θεό, ομολογήστε Τον και Εκείνος ξέρει να σας κρύψει και να σας ευλογήσει».

Επίλογος

Σήμερα λοιπόν εκείνος εύχεται σε όλους μας, να έχουμε και εμείς, μια μέρα καλό ταξίδι. Είναι το μόνο πράγμα που ζήτησα, την ώρα που μου είπε η αδελφή μου και ο Γιώργος, ότι ο πατέρας μου πέθανε. Τότε είπα: «Αχ τυχερέ! Τώρα θα απολαμβάνεις μια χαρά, που για μένα ακόμα θα υπάρχει χρόνος να περιμένω νοσταλγικά να την δεχτώ».

Εύχομαι σε όλους μια μέρα να έχετε καλό ταξίδι, αλλά ετοιμάστε από τώρα την ψυχή σας, για να έχουμε καλό ταξίδι και να μην έχουμε το φοβερό εκείνο ταξίδι, όταν όχι πλέον φωτεινά πρόσωπα αγγελικά θα μας συνοδεύουν, αλλά πονηρά.

Εύχομαι όλοι μας να έχουμε μια μέρα καλό ταξίδι!

Ο Θεός να σε ευλογεί πατέρα και από ψηλά στον ουρανό να μας σκεπάζεις όλους με τις ευχές σου. Αμήν!